

08. Reglementeringen

Jaarlijks op het "*voechtgeding*" werd het gewoonterecht voorgelezen. Het waren maatregelen die ere werden gehouden tot regeling van de dagelijkse onderlinge betrekkingen en tot ordening van het landbouw- en veeteeltbedrijf: de omheiningen van tuinen en velden, het schutten (opsluiten, tegenhouden) van de dieren, de vrijwaring tegen veeziekten, het ledigen van waterlopen en het onderhoud van de wegen, het nakomen van de veldvrede gedurende de graanoogst en het "*kenneffen*" van de honden

Waterlopen en wegen

Ze waren heerlijk bezit, die ter beschikking van de onderdanen stonden. Het geregeld onderhoud ervan was in het voordeel van iedereen en was een herendienst of karwei. Alle wegen alsook de beken, dienden een jaarlijkse onderhoudsbeurt te krijgen, gewoonlijk in de maand mei.

De herenwegen dienden een bepaalde breedte te hebben, gaande van 16 voet of 4,80 m voor de hoofdwegen tot 04 voet of 1,20 m voor de voetpaden. Ook de beken moesten hun breedte bewaren. Maar de landwegen werden altijd maar smaller omdat men de hagen en grachten op de publieke weg deed uitspringen. Dit euvel werd opgelost door bomen langs de weg te planten. De twijgen konden dienen om de putten en gaten in de karrensporen op te vullen. Tevens zogen de bomen de ondergrond droog, zodat men minder last had van grondwater en de regen, die een weg soms dagen onberijdbaar kon maken.

Dorpskeuren

Om een duiventil, meestal boven de inrijpoort van een boerderij, te mogen hebben moest men 7 bunder akkergrond bewerken.

Het was verboden "*geselschap te setten*", bier te tappen op "*sondachs, heylighe ende andere vierdagen, onder den dienst van hoech ende vroechmessen*". Herbergen waren aan een constante controle onderworpen, zowel wat het sluitingsuur betrof, als wat de gebruikte bierpotten en kannen, de prijzen en de kwaliteit van de bieren aanging. De burgemeesters stelden de prijzen vast en proefden het bier. Ook werden er proevers aangesteld, waarvan minstens één tot de schepenbank moest behoren.

Als voorzorgsmaatregel was het verboden naar gebieden te gaan waar besmettelijke ziekten heersten of mensen uit die gebieden te ontvangen.

Financiële problemen was de voornaamste reden waarom de dorpsgemeenschap samenkwam. Maar ze moesten zich ook uitspreken in de verdediging van het juridisch gebied, van de grenzen en in conflicten tussen de justitie, de gemeente, de kerkfabriek, de armenzorg en het beheer van de gemeentegronden.